

Matt 23,37-39 Guds kjærlighet for byen og fortvilelse for alle som vender ham ryggen.

Vi lever i en tid med større engstelse i Oslo. Fra å ha relativt lite corona-smitte, har byen vår gått over til å ha smittetall som røde land har.

Vi lever i en tid med **stor usikkerhet på mange plan**. Frykt for egen eller andres helse, frykt for framtiden, og mange kjenner at det er mer økonomisk utfordrende eller psykiske belastninger i denne tiden.

Vi går alle gjennom mange kriser og utfordringer i livet. Det har mennesker til alle tider gjort. De første kristne, som på grunn av forfølgelse ble spredt rundt i hele romerriket, fikk erfare at livet ofte ikke ble enklere ved å følge Jesus. Men de erfarte midt i det vanskelige en tilstedeværelse og en kjærlighet fra Gud som ikke kunne sammenliknes med noe annet.

«Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult nakenhet, fare eller sverd? For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verdken det som nå er eller det som kommer eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.» (Rom 8,35 -39, utdrag)

Flere blant oss i menigheten vår har erfart krig eller forfølgelse med adskillelse fra sine nærmeste. Andre har opplevd egen alvorlige sykdom eller nær families sykdom. Noen har store økonomiske utfordringer, står uten jobb eller står i fare for å miste jobben.

Det som er **spesielt nå i 2020** er at vi ikke bare som enkeltmennesker opplever kritiske tider. Vi **erfarer det kollektivt**. Vi opplever en lokal, en nasjonal og global krise; i går var smittetallene på verdensbasis høyere enn noensinne. Liv står på spill i Norge og i hele verden, og tiltakene vi må gjøre for å hindre spredning av corona-viruset fører til omfattende økonomiske og sosiale ringvirkninger.

Utfordringer og kriser er også gjenkjennbart gjennom hele bibelen.

- **Krise oppstår** (hungersnød, krig, flukt, familieutfordringer mm)
- **Realitet erfares** (sult, redsel, ensomhet, splid mm)

Og vi ser også noe annet; Det kommer ofte et **vendepunkt**. Det handler om å se det, finne det. Og få hjelp til å se videre. Hva ser vi virkeligheten gjennom? Hvilke briller ser vi virkeligheten gjennom?

- **Gud snakker inn i de vanskelige tidene, til dem som møter det som er utfordrende** (og kaller sitt folk til handling eller omvendelse)

Guds ord endrer måten vi ser virkeligheten og framtiden på. Fra bekymring og navlebeskuelse til omsorg og handlekraft midt i utfordringene vi står i.

Hva er Guds ord inn i vår tid? Midt inn i krisen vi erfarer lokalt i Oslo, nasjonalt og globalt? La oss lese dagens tekst på nytt. Den er fra en annen tid og helt andre omstendigheter. Krisen folket stod i da, var ikke en coronapandemi, men en stor åndelig krise i lederskapet som smittet over på hele befolkningen. Jesus har like før holdt en lengre skjennepreken der han i kritiserer de åndelige lederne i byen Jerusalem. Jerusalem var det åndelige og politiske maktsentrum i Israel. Jesus sa at lederne deres var blinde veiledere som stengte himmelriket for mennesker og selv ikke gikk inn i det. Et åndelig lederskap med plettfri fasade, men som råtnet innvendig av falskhet. Og folket i byen hadde vendt seg bort fra Gud, og ikke tatt imot Guds profeter. Hva tenkte Jesus om situasjonen, og om byen?

*Matt 23,37-39: Jerusalem, Jerusalem, du som slår profeter i hjel og steiner dem som er sendt til deg! **Hvor ofte ville jeg ikke samle barna dine som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke.** Så hør: huset deres blir forlatt og legges øde! For jeg sier dere: fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: «velsignet er han som kommer i Herrens navn»*

Hører du i Jesu ord Guds bankende foreldrehjerte? Han ser hvor sårt byens folk trenger omsorg, trenger veiledning og tilhørighet. Ser du for deg hans omsorgsfulle foreldrehjerte: som en hønemor som vil beskytte sine kyllinger under de trygge vingene sine. En mor som leter, venter, som elsker og som vil ta vare på sine. Hører du **fortvilelsen til Jesus i teksten?** Hans store kjærlighet, utstrakte armer som ville beskytte og gi omsorg. **Og avmakten i at folket vender seg bort fra ham i kriser og ikke søker ly og omsorg hos ham? «men dere ville ikke...»** Byen Jerusalem skulle være selve det åndelige sentrumet, men lederne og folket vendte seg bort fra ham. Midt i vanskelige tider, kunne de få omsorg og styrke hos Gud, men de kom ikke.

Oslo er det politiske maktsentrum i landet vårt, det er det økonomiske og også det åndelige maktsentrumet. Kirkeledelsene i alle kirkesamfunn er samlet her og vi har mange og flotte gudshus i hele byen, men det er få som drar til kirke eller bønnefellesskap. Under 5 % (4,8) av befolkningen kom til kirke i 2018. Hvor mange som kom til Gud hjemme eller andre steder har vi ikke tall på. Internett åpner for større deltagelse.

Det nevnes to ganger at Jesus gråt: da vennen hans døde, og han **gråt over storbyen Jerusalem. Han gråter i sorg, kjærlighets sorg over at byen vender seg bort fra Guds barmhjertighet og godhet**

*«Jeg hadde svar til dem som ikke spurte, jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Jeg sa «**Her er jeg! Her er jeg!**» til et folkeslag som ikke kalte på mitt navn. **Hele dagen rakte jeg hendene ut til et trassig folk som gikk fram etter sine egne tanker.**» (Jes 65,1-2)*

- **Krise** verden, i landet vårt og i byen vår
- **Realiteten** kjenner vi
- **Gud snakker:** Personlig til oss som enkeltmennesker, og til oss i denne byen i denne tiden.

Vi er en liten menighet i en stor by. Vi er i underkant av 50 som samles til gudstjenester og husfellesskap rundt om i byen. Vi har våre utfordringer og **sliter nok som det er med våre**

egne hverdagsliv. Vi er en dråpe i havet. Blant noen andre dråper av forsamlinger som møtes i kirker og i hjem spredt rundt i Oslo. **Er det noe håp om at denne byen skal vende seg til Gud?** Skal vi likegodt gi opp å nå nye og holde oss for oss selv? **Er det dette som er vår forståelse?**

Eller **ser vi et annet bilde: At Gud er til stede i denne byen.** Midt i blant oss. Og han ber oss om å elske Oslo. Til å leve i den, be for våre nabolag og byen som helhet og forstå hvilken omsorg Gud har for byen alle folkeslagene som bor her.

Se Oslo gjennom disse brillene; Guds lengtende foreldrehjerte. Se hans utstrakte armer for folk som vender ham ryggen. Se hans kjærlighet for alle bekymrede og de ensomme i denne utfordrende corona-tiden. Se hvordan han ønsker å gi visdom og råd til fortvilede næringslivs ledere, kraft til helsepersonell i de mest utfordrende tider de har opplevd, se hvordan Gud ønsker å utruste det politiske lederskapet til å ta gode valg for byen og landet vårt. Se hans tilstedeværelse og omsorg i møte med dem som går døden i møte. Han er der, og vil lede gjennom til evig liv.

Hva tenker du om fremtiden? Hvilke bilder ser du?

La oss be om å få åpne øynene for Guds virkelighet midt i tida vi lever. Hans omsorg for byen vår og hans kraft. La oss be om å få erfare denne kraften.

Vi tar til oss Paulus hilsen til en annen liten menighet i en annen storby: Efesos for snart 2000 år siden:

«Derfor holder jeg ikke opp med å takke Gud for dere når jeg husker på dere i mine bønner. 16 For jeg har hørt om deres tro på Herren Jesus og deres kjærlighet til alle de hellige. 17 Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må la dere få en Ånd som gir visdom og åpenbaring, så dere lærer Gud å kjenne. 18 Må han gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige 19 og hvor overveldende hans kraft er hos oss som tror. 20 Med denne veldige makt og styrke reiste han Kristus opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, 21 over alle makter og åndskrefter, over alt velde og herredømme og over alle navn som nevnes kan, ikke bare i denne tid, men også i den kommende. 22 Alt la han under hans føtter, og ham, hodet over alle ting, ga han til kirken, 23 som er Kristi kropp, fylt av ham som fyller alt i alle.» (Ef 1,15-23)

Jesus er fysisk til stede i denne byen; ved sin kropp som er kirken.

Når du tenker på alt rundt deg, ta på deg brillene til Gud, vår far, som ser og som lengter etter å vise sin omsorg som en mor, som en hønemor som beskytter kyllingene sine.

Og nå vet vi det. Men det er så mange her i denne byen som ikke vet det. Og som trenger å erfare Guds omsorg i en vanskelig tid. Han har ikke vendt seg bort. Han venter.